

తార్కిక రక్ష

డాక్టరు, కథలాగా చెప్పుతున్నాడు.

ఏ కులం అయితేనేం? ... ఏ వరం అయినా అంత ఆసాములున్నాడు : అంతకంటేనేని సాములున్నాడు. అదుగో అప్పుడే అప్పుడే వున్నావు నాకు తెలుసునే... యింతకూ ఆ కామయదు చేశాడు ఆ జాతిని అంత చులాకనగా ... సీని ఎవరని అనుకున్నా... నేను చెప్పే కథకు ఏం లోపం రాదు...

వేసీ వేయకుండా ఉన్నస్థితి... పెద్దభూతా: ఆయనకు అల్లారుముద్దుగా... పోనీ కాకిపిల్ల కాకికే ననుకో... లేక లేక ఒక్కడు... ఒక్కడంటే ఒక్కడు. కటుకుపోయినంత ఆస్తి-బొడ్డుండక ముందే పెళ్ళికూడా కాక తప్పదుకదా? - అయినందువల్ల ముణిగిపోయిందేమీ లేదనుకో - అవతలా ఎత్తుకెత్తు ఖరానాదారులే : అక్కడా ఒక్కతే పిల్ల... వియ్యం సరిగానే కుదిరింది...

అన్నీ అంత సలక్షణంగా ఉండాలలు వ్యవధి ఉన్నందుకు ఏమిటి ఫలం? - ఏమిట - మచిలకా గోరింకల్లాగ కొడుకు కొడలు నిర్మూల్యుడదిగి వస్తూంటే... తెల్లవారి లేవగానే చూస్తే... అంతు. అంతకన్న జన్మకు ఏం కావాలి?

ఏం తెగులా వాళ్ళకు ?... ఒళ్లు పొగరు కాకపోతే నిద్రలేవగానే మొగం కడుక్కుని క్రిందకు దిగలేరూ ?

నీ మొగంలే... నీ అంత ఆలోచన వాళ్ళకులేక... - 'అవును : మరచిపోయినానులే ... వాళ్ళకుకూడా మెదడు ఉంటుంది దనుకుని...' - 'మూయవోయ్ భాయ్ ! ఉండబట్టె... యింత కాండ నడిచిందనుకోరాదూ ?

ఏం జరిగింది కున్నావు ఏమిటి ?-

ఆ ఆసామి .. అంటే, పిల్లవాడి తండ్రికి అన్నమాట... గుడిసీ గొల్లొంగొన్నీ గుటకాయస్వాహా అందా మన్నంత దెత్తి : అయినా, ఎంత ఉన్నా అవతల కలిసిరాబోతుంటే అదేం చేదా, విషమా వద్దనుకునేందుకు... అందులో అతడికా?... అవతల సరే, ఒక్కతే పిల్లని ముందే విన్నవిస్తే కదా... దాని కడుపున దైవం రక్షించి ఒక్క కాయకాస్తే... యిక కోటలో పాగా వేసినట్టే... అక్కడిది ఒక్కరేజా ఎటూ బెసగదూ : కాకపోతేనో అంటే ఎందు వలనైతేనేం... ఏ నాలుగు సవత్సరాలదాకానో ఫలించక పోవడమే సంభవించే పక్షంలో గట్టి చిక్కురాక తప్పదు. పిల్లదాని మేనననాను పెళ్ళియీదు వచ్చే కూతురు ఉంది: ఎక్కడనుం పిల్లవాడిని తెచ్చి ఆ యింట్లో పడేసి బడేయించుదామని శకుని పన్నాగాలు పెంచే యోగం లేకపోయినా ... ఆ గట్టిగా ఎల్లా అనగలదు?... అన్నకూతురు... అక్కరలేదు తోసి రా బంటుండా? - దు యిటూ కాదు : అదే వచ్చిన చిక్కు;

తీరా, భార్యపోకు పడలేక నైతేనే అనుకో... సరే అంటే...
 కూతురికి సగం యిచ్చినా తతిమ్మా సగం పరాయియైపోవ
 డంటే? - సగం అయితే ఎవరికి కావాలి? - అంతా ముద్ద
 ముద్దగా వచ్చిందంటే అరానా ఘరానా -

పిల్ల వ్యక్తురాలు అయిందన్న, ఖబురు తెలిసినప్పటి
 నుంచీ... మామగారు పెద్దదై అమాలో పడ్డాడు... తోచిన
 దేవుళ్ల కల్లా మొక్కుతున్నాడు - పిల్ల నాడికి సందు లేకుండా
 అలవైన చోటల్లా రక్షలూ రాలుగాయలు కటింబాడు.
 ఏ ఒక్కరాయైనా గురికి తగలక బోతుందా అని ... ఎందుకీ
 ప్రయత్నం మానతూ? కోడలు కాపురానికి నచ్చిరావడం
 తడవుగా మనమడు కడుపున బడేటందుకు!

అలా దైవంమీద భారం వేసి ఊరుకున్నా ఏలా
 ఉండేదో? - అతి ఆశకు పోయి ... దేశమంతా గొడ్డుబోయి
 నట్లు - మన శాస్త్రాలను యింకా ఏంచేస్తే బాగుంటుంది? -
 అని అడిగాడు : అంతటితో... ముణిగింది.

ఆ మహానుభావుడు చెప్పిన సలహా ఏమిటను
 కున్నావు ... 'ఎందుకైనా మంచిది, కీడెంచి మేలెంచ
 మన్నాను పెద్దలు - మనవాడి నిర్వాహకంలో ఈషత్తు లోపం
 ఉన్నా - మనం కనుకోకో - తేకపోవచ్చును - కాని ఫలం
 సూన్యం - అందువల్ల, యింకా నాలుగు నెలలు వ్యవధి ఉన్నది
 కదా ముహూర్తానికి! - యీ లోపుగా - మాంచి మెలిక
 లాంటి సానికూతురును ఏదో ఓ ధరకు సగటు మొత్తంమీద
 కంట్రాక్టు మాట్లాడి అక్కడ మీ వాడిని చదవేద్దాము.
 తిగుగుగులన్నీ అన్నట్టికి కష్టంగా వేళ్ళాయి : యిక మనం

నిశ్చితంగా ఉండవచ్చును... అని నచ్చజెప్పి- వీడి తస్మా
దియ్యా - అన్నంతా జరిగించాడు-

స రే-నాలుగు నెలలపాలు - శాంత లేదూ... మద్దెల
సుబ్బన్న రెండో కూతురు... అది !... దానికి వచ్చిందంతా
నూరిపోసింది. తరువాత ఏమైతేనేం దాని ముండామోసిరి-
ఏనాడో వాడు సుకృతం జేసుకున్నాడు గనుకనే ఆ గడప
ఎక్కడం ప్రాప్తమైందనుకో! - ఆహా... కుర్రడైనా అప్పుడే
అంత ఎన్నికలోకి వచ్చింది- సొమ్ము గుంజలేదా అంటావా-?
సొమ్ము... వాడి తాతగాడిసొమ్మా...! అక్కడ కలసివచ్చే
లప్ప! తాహతుకొద్దీ తెలం- ఆస్తాం తానతు... అది వీళ్లను
ఏమాత్రము వంచనచేసి గుంజకపోగా... పిల్లవాడికే ఎర
ఎక్కి... దోసిల్లాది! వాళ్లయింట కుమ్మరించాడు - పాపం
కాబోయే పెళ్ళికొడుకును తరఫీయతుచేయడానికి అది
పడినపాలుకు ఏమిచ్చినా రుణం తీర్చుకోలేరనే అనాలి :

ఇలా సర్వవిధములా ... సంసిద్ధులెనారు ... పెళ్ళి
కొడుకువారు.

సుముహూ రము-

మాంచి ... క్రోనోమిటర్ జాతిలోది - కరుకై న
గడియారం పిల్లవాడిచేతికి కట్టారు, ఒక్క సెకను అటూ
యిటూ వారగాకుండా... సరిగా వేళచూసి ఓపికపడితే
ఆ క్షణంనుంచీ లెక్కవేసుకోగా పదోనెలలో పిల్లవాడు
... పిల్లవాడితండ్రి కాకబోయేపక్షంలో... అన్ని సంవత్స
రాలూ కష్టపడి కాశీలో నేర్చిన విద్య అంతా... ఒక్క
గంతులో తిరిగివెళ్ళి గంగలో కలిపి వస్తానని కారాంతికుడు

...మీసంమీద చెయి వేసుకున్నంత భరవసాతో శాసనంగా చెప్పాడు : వియ్యంకుడికి కొండలపెలుగా ఉంది ధైర్యం. హాయిగా విందుగుడిచి... ఫలప్రదానాలూ, పాలు త్రావించడాలూ ఆ వేడుకలతోనుంచి తెరపిచేసుకుని బయలుదేరిన తరువాత - భార్యా తానూ ... ఎన్నాళ్ళ క్రిందనో ఉడిగిపోయిన పోడుములన్నీ సంహోషం సత్తాకొద్దీ వాడుకచేద్దామని ఉబలాటపడి ... ముసలినిద్దురపోయినారు:

కోడికూసే మామూలు వేళకే మేలుకుని...వియ్యాల వారింటికి వెళ్ళాడు... తెల్ల వారింది-

కొత్త పెళ్ళికూతురు - గుమ్మానికి ఎదురుగా లోపలి నడవలో కూర్చుని...బోలుగా ఉన్న పెద్ద పొట్టాంబోంచి బూందీపలుకులు వెదుక్కు తింటూ...చూసి, లేచి లోపలికి ఒక్క గంతు వేసింది.

పిల్లవాడు యింకా గదివిడిచి రాలేదని ఎదురై వియ్యంకుడు చెప్పాడు ... ఒకరినిచూసి ఒకరు కోరగా - నవ్వుకుని...ఆ మాటా యీమాటాలోకి దిగారు. కాఫీ ఫల హారం - భోజనాలూ...

అవాళ ఉదయమే...నఖశిఖపర్యంతమూ ఎగాదిగా ...తూచా తప్పకుండా పరీక్షచేసిన ఘనాపాతీ...పెళ్ళికూతురు ఎదుటనే నలుగురు అమ్మలక్కలతోనూ పెదవి విరిచింది, అల్లుడు మేధకుడు కనుక అంతగా తొందరపడలేదో ఏమో అనుకునీ...మళ్ళా ఎవరికివారు సర్ది చెప్పకుంటూన్నారు ... అవాళ...నుకునాడు...ముసుగుతో గుమ్మలాట ఎక్కువో

తూంది కాని, పొక్కడానికి పీలుపడకుండా... ముందున్న దేమో ముసళ్ళపండుగ-అని కొంత చోద్యంగా ఆదుర్దాగా కనిపెటుకుని వున్నాను - ఏంలాభం? - పిల్ల చెక్కుచెద రందే!

వియ్యంకుడిదాకా పాకలేదు - పిల్లదాన్ని యింటికి తెచ్చుకున్నాను... రకరకాల మిఠాయిలతో తెప్పతేలించి... మూడు నిద్దురలూ కాగా... పుట్టింటివారు తీసుకువెళ్ళారు... వైశాఖంలో కాపురానికి తీసుకువస్తే... సూడిదలూ... ఆ హంగామా... తొలిచూలు గనక ముచ్చటకాదూ... అందులో ఆ రవంతమీద అంతా ఆధారపడి ఉన్నప్పుడు...

పిల్లది... వెలుపల ఉన్నదని తెలిసేటప్పటికి మామ గారికి ... కొడుకును నమిలి మింగేద్దామన్నంత కోపం వచ్చింది. తనకడుపున ఆలాటి అప్రయోజకుడు ఏలా పుట్టాడా అని కన్నవారిని ఉన్నవారిని అందరినీ కలేసి అహో రాత్రము ఏకబిగివిని మనసులో తూర్పారబడుతూన్నాడు. ఎంత ఖర్చుచేశాడు, ఎన్ని ఆలోచనలు చేశాడు... అంతా బూడిదలోపోసిన పన్నీ రేనా? - తోటివాళ్ళందరూ చూపించకముందే అందుకుపోతూంటే... ఎందుకు, ఏమన్నా ఏంఫల? - దక్కించుకునే వ్రాతలేదేమో ఆ దౌర్భాగ్యుడికి...

కాని... అప్పుడే నిలవేసి అడగడానికి వల్లకాదు - యింకా కొద్దిరోజులు ఓపికపడితే ... అప్పుడు నిలవేసి "అబ్బీ! ఏమిరా?" అని అమీ తమి తేల్చుకోవచ్చును. అని తనకుతానే సమాధానపడి అక్కసు అంతా దిగమింగు కుని ఊగుకున్నాడు - కనిపెట్టి చూస్తున్నాను; ఒకందుకు

మెరుగే! ఊళ్ళోసంబంధం అయినందుకు రోజూ పిల్లవాడు నాగా లేకుండా సంజెబడక ముందే భోజనంచేసి అతవారింటికి వెళ్ళి తెల్లవారి వస్తూంటాడు. చూడగా చూడగా... వాడూ ప్రయత్నలోపము చేస్తూన్నట్లు తోచదు... ఇంతకు ఏమికానున్నదో -"

ఒక రోజున వియ్యంకులిద్దరూ బజారులో కలుసుకున్నారు. ఓహో అంటే ఓహో - ఉభయకుశలోపరి -

"మా అల్లుడు ఊళ్ళో లేడా?" అన్నాడు అవతల ఆయన... ఇవతల యిక్కడ గుండె ఎందుకో గతుక్కుమని "ఏం, ఆలా అడుగుతున్నారు బావగారు" అని నవ్వబోయినాడు. "ఏమీలేదు, చూసి చాలారోజులైంది - పోనీ మా వల్ల ఏమన్నా అపరాధం ఉన్నా - మాకోసం రాకబోతే మానె - తనసొత్తు ఉన్నదికదా -" వింటూన్నకొద్దీ చూచాయగా ఏదో ముణిగిందని గోచరించినా దేవాంతకపు చెయ్యి గనుక అప్పు డేమీ వెలితిబడకుండా 'ఏమిటోలెండి... చిన్న తనమా, బిడియపడుతున్నా డేమో; నేనుకనుక్కుంటానుగా. మీవల్ల అపరాధమా? ఎంతమాట! - మీరొకటి నేనొకటినా... మీ రేమీ మనసులో ఆలాటివి పెట్టుకునేరు గనుక..'" అని సర్ది చెప్పి కణకణలాడుతూ యింటివేపుకు పురికాడు.

తీర్చిదిద్దుకుని... వెళ్ళిపోబోతున్నాడు, దీపాలుపెట్టారో లేదో అప్పుడే, కొడుకు. ఆ కోసంలో, అదివరకున్న అపేక్ష అంతఃకరణలన్నీ, ఒక్కమామ తుడిచిపెట్టుకుపోయి, ఆ నిమిషంలో వాడిముఖం కోతిగానూ, వాడు సర్వవిధములా శుద్ధ వెధవగానూ తోచింది. రేగింది చూసుకో... హడల

గొట్టేసి నిజమేమిటో నిలుచున్న పాశాన కక్కించాడు. విని, నిలుచున్న చోటే కూలబడ్డాడు. నసాశానికి అంటిందనుకో.

ఏమిటనుకుంటావు?—పిల్లవాడు రోజూ నిదురచేసేది ఎక్కడో తెలుసునా?— అత్తవారింట కాదు. అల సాని దాని—

అక్కడకాదు నచ్చిపడ్డది చిక్కు! అభం శుభం తెలియకముందు పట్టుబలవగతాన పిల్లవాడికి ఒక ఒరవడిపెడితే ఆ ఓం నమశివాయే ఒంటపటిపోయింది— ఇక లక్ష చెప్పవేయి చెప్పి యింకోటి ఎక్కడు.

వ్యాప్యనిస్తాను : పిల్లవాడు అన్నివిధాలా మాంచి పకడులోనే ఉన్నాడు—ఆలాటి లోప మేమీలేదు. ఒక్కటే ముఖ్యలోపం—పెరిగి పెద్దవాడై—రెక్కలు వచ్చేదాకా వాడి మానాన వాడిని విడిచిపెట్టకుండా—మెడలూ నడుమూ బలవంతాన విరిపించినందునల్ల ప్రమాదం జరగవలసింది. కాని ఆలాటిది గడచాడు. అయితే పులిమీద—పుట్ర పంజాయింది. సెక్కు—అంటే వాడికి సంబంధించినంతవరకు సుబ్బన్న పుత్రిక—అనంగ సర్వస్వం అని మనోవాక్కాయాల—గాయంగా రూఢిపడిపోయిన ఒరవడి, ఒక్క పెళ్ళాన్నే కాదు, రంభను తీసుకువచ్చి దాఖలుచేసుకో...కుచ్ నహీ హోతీ...హోనకొతీ

ఇందాకా గ్రంథం పెరిగిన తరువాత ఏమిచేయడం అని నా సలహాకోసం వచ్చాడు : కాళ్ళావేళ్ళా పడి బతిమాలాడు. ఎంతైనా యిచ్చుకుంటాను, కావాలంటే ముందే

పుచ్చుకోమన్నాడు. ఎలాగైనా పిల్లవాడి మనసు, ఒళ్లు, పెళ్ళాంవేపుకు మళ్ళించి—

‘ఇదీ కథ’ అన్నట్టు, డాక్టరు సిగరెట్ ముట్టించుకుంటూ వంచిన తల ఎత్తుకుండానే పొగమీదుగా కనుబొమలు ఎగురవేశాడు—నేను, పొగ గుక్కపట్టి... సిగరెట్ నేలవేసి కాలనురాస్తూ, గిరగిరగా—రింగులు చుట్టించాను.

“ఏమిటిచేయడం?” అన్నాడు డాక్టర్.

“చేయడానికి చాలా ఉన్నాయి. ఏది వీలవుతుందా అనే ఆలోచనేకాని—”

“అంటే...”

“అయితే అక్కరలేదులే... మొదడు అనవసరంగా వేడెక్కించుకోబోకు: మనం యింతకుపూర్వమే ఆ ఆలోచనలన్నీ చేయడం... ఏదీ చేయడానికి వీలులేకపోవడం... చేసినా ప్రయోజనం కనిపించకపోవడం. . అంతకాండా జరిపే ఊరుకున్నాము: — అంటే, నేనూ ఆయనాను”

“ఏంచేశారో సెలవియ్యి”

“చేయడం నేను కాదులే... మనది సలహామటుకే అనతల, బండ్ అయితే, ఏలాఉంటుందోనని— ఇకనుంచి నీ గడప తొక్కనీయవద్దని— అక్కడ కటుదిట్టంచేసి— అయినా సానిదాని నిజాయితీ ఏమిటి... ఎన్నిదోవలుంటాయి రప్పించుకునేందుకు అని... పిల్లవాడిశండ్రి ఒక్క మండలందాకా... శాంతను వెంటతీసుకు వెళ్ళి మదరాసులో కాపురం పెట్టాడు: ఉన్న ఊరులో అయితే... ఎప్పుడూ సాసికొంపలో

పడిఉండటానికి వీలులేని ఘరానాతనం ఒకటాయెను. నా అక్కడైతే ఎవరు చూడవస్తారు?—ఇక్కడ యీలోపుగా పిల్లవాడి మనసు మారగూడదూ?— సరే అది ఫెయిల్ అయింది: పెళ్ళికొడుకు, యింటిదగ్గర మడిగట్టుకు అలాగే కూర్చున్నాడు కాని...వీసంఎత్తు మారలేదు.

‘కడుపు ఫలించడం కదా కావలిసింది, సైన్సుచూపిన దోవను ఏదన్నా సదుపాయంచేదాం అనుకుంటే అక్కడ ఒక ప్రతిబంధం ఏర్పడ్డది. మనం తెలవితేటలన్నీ వినియోగించి పిల్లదాన్ని ఒప్పించినా తీరా పిల్లవాడు భారసాల పీటలమీద కూర్చోకపోతే?— అందుకని ముందే వాడిని కదలేశాం—అనుకున్నంతపనీ అయింది. వాడూ మొత్తం మీద రాటుదేరాడు—నేను చెప్పిందంతా విని ‘ఏనుండి నా ప్రమేయంలేకుండా నా పెళ్ళాం నీళ్ళాడితే—పక్కనే నెందుకండి - మీరంటూన్నారే ఆ టెస్ట్ ట్యూబ్ కే పీటవేయండి’ అన్నాడు: తిప్పికొట్టాడు కదా అని ముఖం జేవురించు కున్నాను. కాని మనసులో ‘శహబాస్’ అన్నాను—

తండ్రి కత్తులు నూరడం మొదలుపెట్టాడు: వాడిని వెళ్ళగొడతానన్నాడు — పైసా దక్కనీయనన్నాడు — చూసుకో వాడిని ఏంచేస్తానో, అని నిమిషానికి నిలివెడలుతుగా ఎగిరాడు: కాని, నేను నిదానంగా సర్ది చెప్పాను — “నీవు మొదలకుండా చూస్తూ ఊరుకుండటం మేలు. అలా కాకుండా హంగామా చేశావా అంటే—నలుగురికీ యీ విషయం తెలిస్తే ఎదురు నీ నెత్తిమీదికే తెచ్చుకుంటావు: అతి ఆశకుపోయి బంగారంలాటి కొడుకును చెడగొట్టావు

అని పొక్కిపోతే యిక పైసాకు చెలామణీకావు. తలఎత్తుకుని తిరగడానికి వీలుండదు: యిప్పుడు—యిహా ఎప్పుడూ నీ మానాన నీవు ఉంటివా యెనా - నీవు యిచ్చినా ఇవ్వక పోయినా - అనతల సగం ఏలాగూ రానేవసుందికదా దానితో వాడు సుఖంగా ఉంటాడు ఎవరెవరి గీతలో ఏలా ఉంటే—అలా జరుగుతుంది — మనం కేవలమూ నిమిత్త మాత్రం...” యిలా కొంత వేదాంతమూ కొంత వాక్యమూ కలిపి - అనతలవాడికి ఊపిరాడకుండా దంచి మొత్తంమీద సరేననిపించాను—యిప్పుడు అతడు పిల్లవాడిజోలికిపోడు: కోడలు—నట్టింట నలుగురిపెట్టు బంగారపు బగువుతో - మెలుగుతూ ఉంటుంది - లక్ష్మీ ఓడిపోతూ. కొడుకు సాని వాడలో అవిచ్చిన్నంగా సంసారం సాగిస్తూ ఉన్నాడు— హాయిగా వెళ్ళిపోతున్నా యి రోజులు...

“కథ కంచికి వెళ్ళినట్టేనా?—”

“పంచారించిన నీ...” డాకరు ఎదురుగుండా గోడ మీద ఉన్న గాడ్రెస్ కేలెండరు బొమ్మవేపు అభినయిస్తూ పద్యపాదంలో అరపాదము కూనిగాలాగి--“చుట్టూ కంచె వేసేశాంకాదూ చేనుకి—అప్పుడే ఎక్కడకు వెళ్తుంది? “అంటే ఏమిట”ని నీవు అడగబోతున్నావని నాకు తెలుసు నులే-నీకు ఆ ఆయాసంలేకుండా నేనే చెప్తుతాను కాచుకో. అసలు నేను చెప్పనే అక్కరలేదు - యింత ఒళ్లువిరుచుకుని కష్టపడినందువల్ల మనవాడికి ఏం లాభించింది? అని ఆలోచించినట్లయితే - బాగుండిపోను: సరి, పోనీ:

“తండ్రికి కొడుకుకు పొత్తు కుదిరించానుకాని - ఆయన కడుపులో మంట ఓపట్టున చల్లారుతుందా? - యిప్పుడు ప్రయత్నం ఏమంటే - ఆయన ఏలాగైనా మళ్లా ఓ కొడుకుని కని - వాడిద్వారా - పెరిగి పెద్దవాడైన తరువాత - ముచ్చటలన్నీ పూర్తిగా తీర్చుకోవాలి - అందాకా నిద్రపట్టదు. మరి. యీ నయసులో పునఃపూనుకోవాలంటే - పుస్తకటాలికదా. ప్రస్తుతం అందులో నిమగ్నుడనై ఉన్నాను. డబ్బు మంచిసీశ్యలాగా ఖర్చుఅవుతూన్నది అపురూప - దినుసులన్నీ మందుల్లో ఒంటపటిసున్నాను - నేడో రేపో మళ్లా బాలకుమారుడిలాగా నున్నగా తయారవుతాడు చూడు--”

‘ఆహా-మీ జాతి చేతపడితే నున్నబడక తప్పదు. ఆ పాపిష్టి ద్రవ్యంలో కొంతపెట్టి - కారు కొనుక్కో.’

కారుకోసం-యింత తంటాలుపడాలా మేడ వేయిస్తానోయి-అప్పుడే అయిందనుకున్నావా? ముసలమ్మకుగూడా మెరుగుపెట్టవద్దా?-యిప్పుడే ఆ మాట ఎత్తితే రెండు మోతాదులకు ఒకటే బిల్లు గిట్టుతుంది. తదనంతరంబై తేనో కా రెండుకు పేనే కొనేస్తాను. కొంచెం ఓసికపట్టు” డాక్టరు మీసం ఆననాలు అంత మేర మెల్లిగా తడుముకుని-నవ్వి నా కొకటి తా నొకటి-సిగరెట్.

‘రాబందులు నయంరా మీకన్న - ఎముకలన్నా మిగులుస్తాయి.’

'కాలియస్ అమ్మకోడం, చేతగాక! కథలు
వ్రాయడం, కబుర్లు చెప్పడం అనుకున్నావా ఏం? - వైద్యం
అంటే.'

'కాదు. అంతకన్నా ఘనమయిందే లేతసారకాయలు
విధివిరామమూ లేకుండా ఫరఫరా జెగ్గొయ్యడం.'

డాక్టరు నవ్వుతున్నాడు!